

TELČSKÉ LSTY

9

září

2025

ROČNÍK XXXVI

Cena: 10 Kč

Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává město Telč.

Jedna z hlavních esencí dokonalé fotky je láska
Více na str. 15

Rekordní výtěžek 9. Běhu městem šťastných lásek

Více na str. 14

Takto jsme znali našeho děkana, P. Josefa Maincla

Více na str. 4

Telč ožila evropským kroketem

Více na str. 8

Volby 2025

Více na str. 5

Zachytil jsem první období pandemie, kdy jsme v sobě měli sounáležitost a solidaritu, říká autor výstavy Život v ulicích 2020

Od doby, kdy lidé své tváře dobrovolně zahalovali do ručně šitých roušek, už uplynulo pět let, ale zdá se to být jako vzdálená minulost. Zvláštní covidovou dobu na pozadí kulturních památek českých měst přibližuje svou výstavou v Malé galerii Šatlava a vstupní síni telčské radnice fotograf, dřívější průvodce Čedoku a kouč Petr Cizner. Expozice Život v ulicích 2020 je k vidění od 28. srpna do 30. září 2025. K tématu autor vydal knihu Průvodce českou kulturou – Život v ulicích 2020. Kniha patří k nejvýznamnějším publikovaným dokumentům z počátku covidové pandemie. K nahlédnutí je k dispozici v Infocentru. V odpoledních hodinách 28. 8. a 30. 9. 2025 bude Petr Cizner přítomen na výstavě a těší se na setkání.

Odkud pocházíte a čemu se věnujete?

Narodil jsem se v severních Čechách. Potom jsem žil, studoval a pracoval v jižních Čechách. Na jižní Moravě jsem již více než třicet let. Věnuji se souběžně dvěma předmetům podnikání – fotografování a vzdělávání dospělých v manažerských dovednostech.

Výstava je k vidění ve vestibulu radnice a Malé galerii Šatlava – na co se v těchto prostorách lidé mohou těšit?

Na výstavě bude třicet velkoformátových barevných fotografií. Fotografoval jsem ve čtyřiašedesáti městech na přelomu jara a léta roku 2020. Fotografie jsou například z Prahy, Plzně, Českého Krumlova, Jindřichova Hradce, Telče, Velkého Meziříčí, Brna, Olomouce, Zlína a dalších míst, kde jsou významné historické památky.

Fotky tedy vznikaly v covidových letech?

Fotky nedokumentují covid. Jsou pouze z roku 2020, převážně od konce dubna do června, kdy jsme v Česku zcela unikátně nosili na ulicích doma ušité roušky, leckdy dokonce vypadaly jako módní doplněk.

Focení jste se věnoval už předtím, nebo tato vaše propukla právě v této době?

Na živnostenském listě mám od roku 1991 fotografování a práci s kamerou. Fotografii jsem využíval souběžně v různých profesích – při výuce a výzkumu na vysokých školách, jako průvodce Čedoku, k reklamě v obchodní činnosti a také jako trenér nebo kouč.

Uvedl jste, že všechno začalo fotografií muže s dýmkou, proč právě touto?

Je to jedna z ikonických fotografií z poloviny dubna 2020. Zaujala všechny mé známé. Na fotografii muž kouří, má roušku a přitom telefonuje. V knize je spousta fotografií, kde jsou lidé v nejrůznějších situacích. Mám rád souvislosti, kontrasty a humor. Fotka ukazuje, že i chlapi zvládají v pohodě

multitasking, tedy dělat více věcí najednou. Řada lidí na tuto dobu vzpomíná spíše nerada, proč podle Vás stojí za to mít covidová léta stále na paměti?

Také nejsem rád. Bylo to pro všechny velmi, velmi náročné a zaskočilo nás to. Nebyl to jenom strach, ale měli jsme odvahu se zabývat a pomáhat. Nejsme národ, který čeká na pokyny. Když vnímáme něco náročného, nového nebo stresujícího, většinou tvůrčím způsobem hledáme řešení. Jednáme a efektivně komunikujeme. Taková býváme, když nastane nenadálá situace i ve firmách.

Prostřednictvím fotografií jste zachytil i to pozitivní, co covid přinesl a v lidech probudil. Myslíte si, že se všechno vrátilo do starých kolejí, nebo se podařilo něco dobrého uchovat?

Na fotografiích jsem zachytil nejrůznější lidi v centrech měst. Nijak jsem je nevybíral – jsou tam hodně děti, ženy, tatínci i ti nejstarší. Zachytil jsem jen první období pandemie, kdy jsme v sobě měli sounáležitost a solidaritu. Byli jsme k sobě pozorní a zdvořilí. Připomínalo mi to v těch chvílích jednotu a blízkost k sobě, kterou jsme měli v listopadu a prosinci 89. Velmi podobně jsem pak také zažil první dny po tornádu uvnitř postižených obcí. Češi a Moravané mají v sobě vstřícnost, solidaritu a úctu k tradicím velmi hluboko. Měli bychom si pozitivní emoce v každodenním životě dávat víc najevo. Potřeba připomenout si to dobré v nás, je jeden z důvodů, proč fotky vystavuji. Fotografie připomenou například rozvoz jídla, hasičskou svatbu, tanec a mnoho dalšího.

Bude k dispozici také Vaše kniha?

Kniha bude k dispozici, k nahlédnutí i za-

koupení, stejně jako na předchozích výstavách. Přivedla mě k nápadu vybrat a vystavovat fotografie. Je svojí kvalitou – výtvarně i dokumentárně – historicky velmi cenná. Focení v době covidu v rámci daných omezení na tolika místech byl stres a také multitasking. Nebylo s kým se radit. Zpětně jsem si s vděčností uvědomil, že ve fotografování lidí mne svými radami hodně naučil Derek Bayes, britský fotograf, který se nebál neformálně fotografovat Beatles a další hudebníky.

Proč jste knihu nazval Průvodce českou kulturou?

Důvodem je, že bych rád uchoval a upevnil vědomí, kde a co máme u nás krásného. Žijeme v nádherné, skoro až zázračně kulturně bohaté zemi. Máme velkou výhodu, že na krátkých vzdálenostech několika desítek kilometrů můžeme hodně zažívat a objevovat. Velmi vnitřně bohatneme vnímáním toho, čím jsme obklopeni, ať už je to historie, památky, umění, věda, události, naše příroda nebo místní lidi. Kdekoliv jsem, užívám si kulturního bohatství a raduji se z něj. Jako kouč často připomínám, že děkování nebo vděčnost je nejsilnější opora proti negativním emocím. Může nás to posílit a uklidnit v jakékoliv chvíli!

Marie Beňová

V sobotu 27. září 2025 od 9.00 do 15.00 hodin se na náměstí Zachariáše z Hradce v Telči konají farmářské a řemeslné trhy.

Výlov rybníka ve Strachoňovicích

dne 11. 10. 2025

Občerstvení a hudba po celý den.

20. 9. 2025

Jan VACÍK / Jakub CERMAQUE / Jan ŽAMBOCH

Trojice písničkářů představí své sólové projekty.

Bezobav Dyjice

Kulturní domek

Začátek 20.00 hod.

Vstupné 250 Kč, děti zdarma.